

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การที่จะพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพนั้น จำเป็นต้องเสริมสร้างระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการให้ความรู้ ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ระบุความมุ่งหมาย และหลักการในการจัดการศึกษาไว้ว่าต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ประกอบกับสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ นั้นก็มีทั้งเป็นไปในทางที่ดีขึ้นและเสื่อมลง การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นย่อมเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา ส่วนการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปในทางที่ผิดปกติ หรือเสื่อมทรามนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่มีใครปรารถนา(นวัตน์ วงศ์โสภณ, 2544 : 1) ซึ่งขึ้นอยู่กับการพัฒนาบุคลากรด้านจริยธรรม อันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะถ้าบุคคลในสังคมมีจริยธรรมดี ย่อมจะเป็นเครื่องชี้นำในการดำเนินชีวิตให้เป็นไปในทางที่ดีก่อให้เกิดความสงบสุขต่อตนเอง และส่วนรวม

การพัฒนาที่สำคัญที่สุด คือ การปลูกฝังคนให้เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ มีคุณธรรม จริยธรรม อันนำมาซึ่งความสุข ความสงบในสังคม ความเป็นพลเมืองดีนั้น คือ การมีจริยธรรมสูงได้แก่ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีวินัยมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว การมีวินัยถือเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม การปลูกฝังวินัยจะทำให้บุคคลยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม วินัยยังเป็นวัฒนธรรมของสังคม ซึ่งจะทำให้เด็กเรียนรู้พฤติกรรมที่สังคมยอมรับ ทำให้เด็กมีการพัฒนาตนเองสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถควบคุมตัวเองได้ มีมโนธรรมที่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ (ศิริรัตน์ เหล่าวัฒนพงษ์, 2545 : 1) กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกกฎกระทรวงเพื่อเป็นการส่งเสริมคุ้มครองความประพฤติ จรรยา มารยาท และการแต่งกายของนักเรียนและนักศึกษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งส่งเสริมให้คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการกำกับและสนับสนุนเกี่ยวกับการแต่งกายและความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา โดย

นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน สำหรับระเบียบหรือข้อบังคับของโรงเรียนหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งอาจกำหนดได้ตามความเหมาะสม โดยรับฟังความคิดเห็นจากครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง รวมทั้งนำเสนอคณะกรรมการสถานศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 42)

ดังนั้นวินัยจึงควรเป็นจุดมุ่งหมายระยะยาวในการพัฒนามนุษย์ กระบวนการที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ก็คือ การศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 (4) ก็ได้ระบุไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชาจากนโยบายของรัฐ ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการที่จะสามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยเฉพาะการปลูกฝัง หรือสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยให้แก่เด็กนั้น มิใช่เป็นหน้าที่ หรือความรับผิดชอบของผู้ใดผู้หนึ่งแต่เพียงผู้เดียว หรือสถาบันใดสถาบันหนึ่งเท่านั้น แต่จะต้องอาศัยความร่วมมือและความรับผิดชอบจากหลายฝ่ายด้วยกัน โดยเริ่มตั้งแต่วัยครอบครัว ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด ต่อมาคือ โรงเรียน ซึ่งมีครูเป็นผู้อบรมสั่งสอนและให้ความรู้ทางจริยธรรมแก่เด็ก รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น สื่อมวลชนแขนงต่างๆ กลุ่มเพื่อน จึงสรุปได้ว่า เด็กจะมีพฤติกรรมทางวินัยหรือไม่อย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับ การปลูกฝังของสถาบันต่างๆ ดังกล่าวเป็นสำคัญ แต่ในสภาพปัจจุบันเด็กขาดความมีวินัยมาก เอาแต่ใจตนเอง ได้รับการตามใจ และขาดการควบคุมตนเอง เนื่องจากพ่อแม่ไม่มีเวลาอบรมเด็ก วินัยจึงไม่ได้รับการปลูกฝังที่บ้าน ซึ่งเป็นโรงเรียนแห่งแรกของเด็ก ด้วยเหตุนี้จึงเป็นหน้าที่สำคัญของโรงเรียนที่จะอบรมให้มีวินัย ถึงแม้ว่าสังคมจะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และไม่หยุดยั้งก็ตาม นอกจากภารกิจจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว โรงเรียนยังมีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้นักเรียนซึ่งการศึกษาขั้นพื้นฐานเหมาะสมที่จะปลูกฝังระเบียบวินัย ถือว่าเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับจะดำเนินการให้สอดคล้องกันทุกระดับอย่างจริงจัง เพื่อให้บังเกิดผลอย่างแท้จริง และเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐที่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมวินัยในตนเองของนักเรียนเป็นอย่างดี

สถานศึกษาทุกแห่งควรเน้นการปลูกจิตสำนึกให้เยาวชน ซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตให้เป็นผู้มีคุณธรรมควบคู่ไปกับความรู้และทักษะต่าง ๆ อย่างชัดเจน โดยได้กำหนดทิศทางการจัดการศึกษา สาระสำคัญเกี่ยวกับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ของนักเรียน

ซึ่งมุ่งเน้นในเรื่องความขยัน การประหยัด ความซื่อสัตย์ ความกตัญญู ความรับผิดชอบ การพึ่งตนเอง และการมีวินัยในด้านการรักษาความสะอาด โดยให้จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ซึ่งกำหนดไว้ในบทบาทของครูในการหาจังหวะ และใช้เวลาเล็กน้อยในการอบรมเรื่อง จริยธรรม ความดีงามการสอนของครูไม่ใช่สอนแต่เนื้อหา ต้องอบรมคุณธรรม จริยธรรมและติดตามในเรื่องจริยธรรมความคิดทั้งในและนอกห้องเรียน ดูแลให้นักเรียนประพฤติถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ซึ่งเป็นการเน้นให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การปลูกฝังจริยธรรมเป็นหน้าที่ของครูทุกคนต้องร่วมมือกันมีเจตน์เจตในการปลูกฝังจริยธรรมของนักเรียนจะไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะบุคคลมีความรู้เกิดขึ้นได้นั้น หาใช่จะมีมาแต่กำเนิดหรือปล่อยให้อาศัยแต่เพียงธรรมชาติสั่งสอนจำเป็นต้องอาศัยผู้รู้เป็นผู้อบรมสั่งสอนและเพื่อให้การส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของกระทรวงเจ้าสังกัดที่กำหนดไว้ โดยได้กำหนดวิธีการสอนสอดแทรกในการสอนรายวิชาต่าง ๆ การจัดกิจกรรมการปลูกฝังจริยธรรมโดยตรงและการบูรณาการกับวิถีชีวิตทั้งในและนอกโรงเรียน โดยได้ประกาศให้สถานศึกษาทุกแห่งทุกสังกัดถือเป็นแนวปฏิบัติ เพื่อพัฒนาเยาวชนได้เรียนรู้ และเข้าใจในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะเป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีความรู้ ความสามารถ เพื่อทำงานหาเลี้ยงชีพและครอบครัว ไม่เอารัดเอาเปรียบ ไม่เบียดเบียนสังคม นอกจากนี้ ยังได้มีนโยบายที่จะส่งเสริมการพัฒนาจริยธรรมของเด็กในวัยเรียนเพื่อให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรมในอนาคตได้ จึงได้จัดให้มีการส่งเสริมในหลายรูปแบบ โดยการประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติสถานศึกษาดีเด่นในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคุณธรรม จริยธรรม ให้ปรากฏเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สถานศึกษาทั่วไป (สันติ นิลหมื่นไวย. 2546 : 2)

โรงเรียนประชาพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับช่วงชั้นที่ 3-4 จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นโรงเรียนสหศึกษา ขนาดกลางซึ่งให้บริการนักเรียนได้เข้าเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากการสัมภาษณ์ครู นักเรียน ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบว่าโรงเรียนมีข้อจำกัด หรือจุดอ่อนที่จำเป็นต้องเร่งพัฒนา คือ โรงเรียนประสบกับสภาพปัญหาที่เกี่ยวกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน จากข้อมูลของฝ่ายปกครองพบว่านักเรียนที่ประพฤติผิดวินัยอยู่เนืองๆ ด้านการแต่งกาย ด้านการรักษาความสะอาด ด้านการตรงต่อเวลา พฤติกรรมที่เป็นปัญหาเหล่านี้ วิเคราะห์ปัญหาพบว่ามาจากปัญหาการปฏิบัติงานและการดำเนินงานของผู้บริหาร และครู กล่าวคือ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของ

นักเรียนนั้น ขาดการมีส่วนร่วมในการวางแผน เมื่อนำกิจกรรมพัฒนาความมีวินัยไปสู่การปฏิบัติจริงกับนักเรียนจึงไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน โรงเรียนประสบกับสภาพปัญหาที่เกี่ยวกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน ซึ่งสภาพสังคมในแต่ละหมู่บ้านแต่ละตำบล แตกต่างกัน โดยส่วนมากชาวบ้านจะประกอบอาชีพ เกษตรกรรมซึ่งทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการทำกิน ผู้ปกครองส่วนใหญ่จึงไปหางานทำที่ต่างจังหวัดหรือที่กรุงเทพฯ โดยให้เด็ก ๆ อยู่บ้านกับญาติหรือตา - ยายซึ่งไม่สามารถควบคุม ดูแล กำกับติดตามเด็กได้ดีเหมือนพ่อกับแม่เพราะเขาต้องทำมาหากินเหมือนกันซึ่งเด็กไม่เชื่อฟังเท่ากับผู้ปกครองและเด็กบางส่วนยังมีปัญหาคือ ครอบครัวหย่าร้างและผู้ปกครองเสียชีวิต จึงทำให้เด็กขาดความอบอุ่นจากพ่อแม่ ขาดวินัยในตนเอง ไม่มีระเบียบ มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งทางโรงเรียนได้ติดตามพฤติกรรมของนักเรียนโดยตลอดมา ดังนั้น โรงเรียนจึงประสบกับปัญหาเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัยของนักเรียน

จากปัญหาดังกล่าว เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนจะต้องพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนด้านการแต่งกาย วินัยด้านการรักษาความสะอาด และวินัยด้านตรงต่อเวลา เพื่อสร้างให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทุกคน ในการปลูกฝังวินัยให้เกิดขึ้นควรเริ่มต้นตั้งแต่เด็กจนเป็นกิจนิสัย โดยให้เกิดจากอำนาจภายในของตนเอง ไม่ใช่อำนาจภายนอกบังคับ

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบงานกิจการนักเรียน ได้ตระหนักว่าปัญหาพฤติกรรมความไม่มีวินัยในตนเองของนักเรียนนั้น มาจากปัญหาของการปฏิบัติงานดำเนินการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของผู้บริหาร ครู ขาดประสิทธิภาพ ปัญหาที่เกิดกับนักเรียนเป็นเพียงปลายเหตุเท่านั้นจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประชาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 โดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามาร่วมวางแผน และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง โรงเรียนประชาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 เป็นอย่างไร

2. การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนประชาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 26 ทำอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง โรงเรียนประชาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 26
2. เพื่อพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง โรงเรียนประชาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 26

ขอบเขตการวิจัย

1. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียน โรงเรียนประชาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 26 มีปัญหา เช่น การขาดการวางแผนพัฒนาวินัย และความรับผิดชอบของนักเรียนให้สอดคล้องสัมพันธ์กับงานปกครองงานการเรียนการสอน ซึ่งเป็นงานปกติของงานโรงเรียนอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการ กระบวนการ อีกทั้งงานวิจัยเกี่ยวข้องข้องการวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนทั้งของไทยและต่างประเทศพบว่าการพัฒนาศักยภาพความมีวินัยในตนเองของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1.การสร้างความตระหนักในการร่วมกิจกรรม 2. การกำหนดกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกัน 3. การนำผลที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหา เป็นแนวทางการดำเนินงานที่น่าสนใจในการนำมาทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการซึ่งจุดมุ่งหมายหลักของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งมีกรอบการวิจัย ดังนี้

1.1 กลยุทธ์ในการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประชาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 26 ประกอบด้วย

- 1.1.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ
- 1.1.2 กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน
- 1.1.3 กิจกรรมสัจจญาใจ

1.2 กรอบงานที่พัฒนา ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้กรอบงานในการพัฒนาความ
รับผิดชอบต่อตนเอง 3 ด้าน ดังนี้

- 1.2.1 วินัยด้านการแต่งกาย
- 1.2.2 วินัยด้านการรักษาความสะอาด
- 1.2.3 วินัยด้านการตรงต่อเวลา

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ตามแนวคิดของ
Kemmis และ McTaggart (ประวิต เอราวรรณ์, 2545 : 19) เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการ
ดำเนินงานเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประชาพัฒนา สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 มีวิธีการปฏิบัติเป็นขั้นตอนดังนี้

- 2.1 การวางแผน (Planning)
- 2.2 การปฏิบัติ (Action)
- 2.3 การสังเกตผล (Observation)
- 2.4 การสะท้อนผล (Reflection)

3. ระยะเวลาในการวิจัย

ปีการศึกษา 2552

4. กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

- 4.1 ผู้ร่วมวิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 9 คน ประกอบด้วย
 - 4.1.1 ผู้วิจัย จำนวน 1 คน
 - 4.1.2 ผู้บริหาร จำนวน 1 คน
 - 4.1.3 ครูหัวหน้าฝ่ายปกครองและครูเวรประจำวัน จำนวน 5 คน
 - 4.1.4 คณะกรรมการนักเรียน จำนวน 2 คน
 - 1) ประธานนักเรียน 1 คน
 - 2) ตัวแทนคณะกรรมการนักเรียน 1 คน
- 4.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 57 คน ประกอบด้วย
 - 4.2.1 ครูที่ปรึกษาและครูผู้สอน จำนวน 12 คน
 - 4.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 30 คน
 - 4.2.3 คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 15 คน

4.3 กลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนา ครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 6 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 36 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึง การปรับปรุงขั้นตอน
วิธีการทำและการปรับปรุงกิจกรรมในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียน
ให้แก่นักเรียน

2. การเสริมสร้างความวินัยในตนเองของนักเรียน หมายถึง การให้ความรู้ความ
เข้าใจที่ถูกต้องแก่นักเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อปลูกฝังค่านิยมให้นักเรียนมีนิสัย
และจิตสำนึกในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ซึ่งจะส่งผลดีต่อความมีวินัย
ในตนเองของนักเรียนในภาพรวมทั้งโรงเรียน

3. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานการเรียนที่ครูสั่งให้สำเร็จ
ได้แก่การทำแบบฝึกหัดหรือการฝึกปฏิบัติตามคำสั่งของครู

4. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมที่นำไปสู่การให้ความเคารพเชื่อฟัง
และปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อตกลงในชั้นเรียน ข้อตกลงของโรงเรียน ตลอดจนกระทั่ง
การรักษาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ที่คงไว้ซึ่งความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ในชั้นเรียนและสังคมโรงเรียน โดยไม่มีความรู้สึกว่าคุณบังคับควบคุมจากผู้อื่น ประกอบด้วย

4.1 วินัยด้านการแต่งกาย หมายถึง การประพฤติปฏิบัติของนักเรียนในการสวม
ใส่เสื้อผ้ามาโรงเรียนที่สะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับโอกาสและกิจกรรม ถูกต้องตาม
กฎระเบียบของโรงเรียน

วันจันทร์	นักเรียนแต่งกายด้วยชุดนักเรียน
วันอังคาร	นักเรียนแต่งกายด้วยชุดพลศึกษา
วันพุธ	นักเรียนแต่งกายด้วยชุดนักเรียน
วันพฤหัสบดี	นักเรียนแต่งกายด้วยชุดลูกเสือ-เนตรนารี
วันศุกร์	นักเรียนแต่งกายด้วยชุดนักเรียน

4.2 วินัยด้านการรักษาความสะอาด หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนของ
นักเรียนในด้านความสะอาด เป็นกิจวัตรประจำวัน จนติดเป็นนิสัย โดยไม่ต้องให้ครูมาบังคับ
หรือควบคุม

4.3 วินัยด้านการตรงต่อเวลา หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนของนักเรียนในด้านการตรงต่อเวลา เป็นกิจวัตรประจำวัน จนคิดเป็นนิสัย โดยไม่ต้องให้ครูมาบังคับหรือควบคุม

5. กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการปฏิบัติที่กำหนดยุทธวิธีขึ้นเพื่อให้การจัดกิจกรรมพัฒนาการดำเนิน งานเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนประชาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 บรรลุเป้าหมาย ดังนี้

5.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การประชุมร่วมกันของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย และนักเรียนแกนนำเพื่อระดมความคิดเห็น ร่วมกันปรึกษาหารือ ถึงแนวทาง วิธีการแก้ไขสภาพปัญหาด้านวินัยของนักเรียน ทั้ง 3 ด้านและหาแนวทางแก้ไขปัญหานักเรียนขาดระเบียบวินัยในด้านการแต่งกายวินัยด้านความสะอาด และวินัยด้านการตรงต่อเวลาให้เป็นไปตามระเบียบของทางโรงเรียน

5.2 กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน หมายถึง กิจกรรมที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยกำหนดขึ้น ได้แก่ กิจกรรมพี่ดูแลน้อง และกิจกรรมพี่สอนน้อง เพื่อเป็นวิธีการ แนวการปฏิบัติตามกิจกรรมการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อนตนเอง การสร้างความเข้าใจในปัญหา การหาแนวทางแก้ไขและสร้างข้อตกลงร่วมกันในการแก้ปัญหา ตลอดจนผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายให้รับทราบปัญหาของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย และหาแนวทางในการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนเหล่านั้นเป็นพลเมืองที่ดีมีวินัยต่อตนเองและสังคมส่วนรวมต่อไป

5.3 กิจกรรมสัญญาใจ หมายถึง กิจกรรมที่กลุ่มเป้าหมายได้ตกลงเป็นพันธผูกพันระหว่างนักเรียนกับครูที่ปรึกษาว่าจะปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้ ตามเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้น เพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบต่อนตนเอง โดยกลุ่มผู้ร่วมวิจัยกำหนดขอบเขตของคำสัญญาตามกรอบการวิจัย คือ การแต่งกาย ความสะอาด และการตรงต่อเวลาโดยที่กลุ่มเป้าหมาย ได้ตกลงเป็นพันธผูกพันระหว่างนักเรียนกับครูที่ปรึกษาว่าจะปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้ ตามเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้นเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านการแต่งกาย ความสะอาด และการตรงต่อเวลา โดยกลุ่มผู้ร่วมวิจัยกำหนดขอบเขตของคำสัญญาตามกรอบการวิจัย ใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ครูที่ปรึกษาจะแจ้งผลการสังเกตและตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนทุกสัปดาห์ และชมเชยผู้ที่ปฏิบัติตามคำสัญญาใจให้นักเรียนทุกคนทราบพร้อมกับให้กำลังใจผู้ที่ปฏิบัติตามสัญญาไม่ได้ครบทุกข้อ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนจะส่งผลต่อคุณภาพการบริหารจัดการและคุณภาพของครูในโรงเรียน จะนำมาซึ่งชื่อเสียงของโรงเรียนและการยอมรับของสังคม
2. เป็นแนวทางการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนจะส่งผลคุณภาพของนักเรียนจะนำมาซึ่งชื่อเสียงของโรงเรียนและการยอมรับของสังคม
3. เป็นแนวทางการดำเนินงานของครูในการสร้างวินัยและความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนจะเป็นแบบอย่างแก่โรงเรียนอื่นที่จะนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY